

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

24. marts 2022*

»Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – forordning (EU) nr. 1169/2011 – fødevareinformation til forbrugerne – mærkning – obligatoriske angivelser – ingrediensliste – disse ingrediensers specifikke betegnelse – tilsætning af et vitamin til en fødevare – forpligtelse til at angive den specifikke betegnelse for dette vitamin – ingen forpligtelse til at angive den anvendte vitaminkilde«

I sag C-533/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Kúria (øverste domstol, Ungarn) ved afgørelse af 20. oktober 2020, indgået til Domstolen den 21. oktober 2020, i sagen

Somogy Megyei Kormányhivatal

mod

Upfield Hungary Kft.,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J. Passer (refererende dommer), og dommerne F. Biltgen og N. Wahl,

generaladvokat: L. Medina,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Somogy Megyei Kormányhivatal ved Sz. Kovács-Tátrai, som befuldmægtiget,
- Upfield Hungary Kft. ved ügyved J. Kovács,
- den ungarske regering ved M.Z. Fehér og R. Kissné Berta, som befuldmægtigede,

* Processprog: ungarsk.

– den kroatiske regering ved G. Vidović Mesarek, som befuldmægtiget,
– Europa-Kommissionen ved A. Sipos, B. Rous Demiri og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. december 2021,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT 2011, L 304, s. 18, berigtiget i EUT 2014, L 331, s. 40).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Somogy Megyei Kormányhivatal (forvaltningen i provinsen Somogy, Ungarn) og Upfield Hungary Kft. vedrørende en afgørelse, hvorved denne forvaltning pålagde Upfield Hungary at ændre mærkningen af et produkt, som selskabet markedsfører i Ungarn.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning nr. 1169/2011

- 3 Artikel 1 i forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Formål og anvendelsesområde« bestemmer i stk. 1:

»Denne forordning har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelsen af forbrugerne i relation til fødevareinformation, idet der tages hensyn til forskellene i forbrugernes opfattelse og deres informationsbehov, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.«
- 4 Denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra f), n), o) og s), præciserer, at i denne forordning har udtrykket »ingrediens«, udtrykket »betegnelse ifølge forskrifterne«, udtrykket »sædvanlig betegnelse« og udtrykket »næringsstof« følgende betydning:

»f) »ingrediens«: ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form; [...]

[...]

- n) »betegnelse ifølge forskrifterne«: en varebetegnelse for en fødevare som foreskrevet i de EU-bestemmelser, der gælder for den, eller, i mangel af sådanne EU-bestemmelser, den varebetegnelse, der er foreskrevet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges til den endelige forbruger eller til storkøkkener[...]
- o) »sædvanlig betegnelse«: en varebetegnelse, som forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges, accepterer som dens varebetegnelse, uden at der er behov for yderligere forklaring af varebetegnelsen[...]

[...]

- s) »næringsstof«: protein, kulhydrat, fedt, kostfibre, natrium, vitaminer og mineraler opført i nr. 1, del A, i bilag XIII til denne forordning samt stoffer, der tilhører, eller er bestanddele af en af disse kategorier«.

- 5 Forordningens artikel 3 med overskriften »Generelle målsætninger« bestemmer i stk. 1:

»Fødevareinformation har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at give endelige forbrugere grundlag for at træffe informerede valg og anvende fødevarer på sikker vis, navnlig ud fra sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.«

- 6 Samme forordnings artikel 7 med overskriften »Fair oplysningspraksis« bestemmer i stk. 2:

»Fødevareinformation skal være korrekt, klar og letforståelig for forbrugeren.«

- 7 Artikel 9 i forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Liste over obligatoriske angivelser« bestemmer i stk. 1:

»På de betingelser, der er fastsat i artikel 10-35, og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i dette kapitel, er det obligatorisk at angive følgende oplysninger:

[...]

- b) ingredienslisten

[...]

- l) en næringsdeklaration.«

- 8 Denne forordnings artikel 17 med overskriften »Varebetegnelse for fødevaren«, fastsætter følgende i stk. 1:

»Varebetegnelsen for en fødevare er dens betegnelse ifølge forskrifterne. Hvis en sådan betegnelse ikke findes, er varebetegnelsen for fødevaren dens sædvanlige betegnelse, eller, hvis der ikke findes en sædvanlig betegnelse, eller den sædvanlige betegnelse ikke anvendes, anføres en beskrivende betegnelse for fødevaren.«

- 9 Forordningens artikel 18 med overskriften »Ingrediensliste« præciserer i stk. 1 og 2:
- »1. Ingredienslisten skal have en passende overskrift eller indledning, som består af eller hvori ordet »ingredienser« indgår. Den skal bestå af en opregning af samtlige ingredienser i fødevaren efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet.
2. Ingredienserne skal i givet fald angives ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 [...]«
- 10 Samme forordnings artikel 30 vedrørende indholdet af den næringsdeklaration, der er omhandlet i forordningens artikel 9, stk. 1, litra l), bestemmer i stk. 1 og 2:
- »1. Den obligatoriske næringsdeklaration skal indeholde følgende oplysninger:
- a) energiværdi og
- b) mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt.
- [...]
2. Indholdet af den obligatoriske næringsdeklaration, jf. stk. 1, kan suppleres med oplysninger om mængden af et eller flere af følgende elementer:
- [...]
- f) vitaminer og mineraler som anført i bilag XIII, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i bilag XIII, del A, punkt 2.«
- 11 Bilag XIII til forordning nr. 1169/2011, der har overskriften »Referenceindtag«, indeholder en del A vedrørende dagligt referenceindtag af vitaminer og mineraler for voksne, hvis punkt 1 opregner de vitaminer og mineraler, som kan deklarerer, og deres næringsstofreferenceværdier. Disse vitaminer omfatter vitamin A og vitamin D.

Forordning nr. 1925/2006

- 12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til fødevarer (EUT 2006, L 404, s. 26), som ændret ved forordning nr. 1169/2011 (herefter »forordning nr. 1925/2006«), indeholder en artikel 3 med overskriften »Krav i forbindelse med tilsætningen af vitaminer og mineraler«, hvis stk. 1 præciserer, at »[s]om tilsætning til fødevarer i medfør af denne forordning må kun anvendes de vitaminer og mineraler, der er opført på listen i bilag I, i de former, der er opført på listen i bilag II«.
- 13 Forordningens artikel 7 med overskriften »Mærkning, præsentation og reklame« bestemmer i stk. 3:
- »Næringsdeklaration på produkter tilsat vitaminer og mineraler, der er omfattet af denne forordning, er obligatorisk. Deklarationen skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, i [forordning nr. 1169/2011], samt en angivelse af de samlede mængder af de tilsatte vitaminer og mineraler efter tilsætning til fødevaren.«

- 14 Bilag I til nævnte forordning med overskriften »Vitaminer og mineraler, der må tilsættes fødevarer«, henviser bl.a. til vitamin A og vitamin D.
- 15 Bilag II til samme forordning indeholder blandt de vitamin- og mineralkilder, der må tilsættes til fødevarer, under overskriften »Vitamin A« fire vitaminkilder, nemlig retinol, retinylacetat, retinylpalmitat og beta-caroten. Det omfatter også under overskriften »Vitamin D« to vitaminkilder, nemlig cholecalciferol og ergocalciferol.

Ungarsk ret

- 16 I henhold til § 10, stk. 1, i az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (lov nr. XLVI af 2008 om fødevarekæden og myndighedernes kontrol heraf) kan fødevarer kun markedsføres, hvis deres mærkning er på ungarsk og på en måde, der er alment forståelig, utvetydig og letlæselig, indeholder de oplysninger, der er fastsat i de regler, der er vedtaget til gennemførelse af den nævnte lov og i Den Europæiske Unions retsakter, der har direkte virkning.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 17 Upfield Hungary markedsfører i Ungarn et produkt benævnt »Flóra ProActiv, margarine med 35% fedt og med tilsatte vegetabilske steroler«. Mærkningen af dette produkt omfatter bl.a. angivelsen »vitaminer (A, D)«.
- 18 Forvaltningen i provinsen Somogy, Ungarn, der bl.a. har til opgave at sikre overholdelsen af bestemmelserne om forbrugerbeskyttelse, fastslog, at denne angivelse ikke overholdt bestemmelserne i forordning nr. 1169/2011, med den begrundelse, at disse kræver, at der på mærkningen af fødevarer generelt skal anføres den specifikke betegnelse for forskellige ingredienser, der indgår i deres sammensætning, og i det særlige tilfælde, hvor disse ingredienser er vitaminer, de vitaminkilder, som de indeholder. De vedtog derfor en afgørelse, hvorved Upfield Hungary blev pålagt at ændre mærkningen af det omhandlede produkt.
- 19 Selskabet anlagde sag til prøvelse af denne afgørelse, og den kompetente ret annullerede denne afgørelse på grundlag af to sæt elementer. For det første fandt denne retsinstans i det væsentlige, at forordning nr. 1169/2011 ikke definerer, hvad der generelt skal anses for at være den »specifikke betegnelse« for de ingredienser, der indgår i fødevarers sammensætning. For det andet anførte retsinstansen, at forordning nr. 1925/2006 heller ikke regulerer betegnelserne for de vitaminer, mineraler og andre stoffer, som forordningen henviser til, samtidig med at den bl.a. i bilag II opregner de forskellige vitaminkilder for vitamin A og vitamin D, der kan tilsættes fødevarer. Henset til disse forhold konkluderede denne retsinstans, at ingen af de to omhandlede forordninger eller nogen anden bestemmelse i EU-retten var til hinder for anvendelsen af betegnelserne »Vitamin A« og »Vitamin D« med henblik på mærkning af en fødevare.
- 20 Forvaltningen i provinsen i Somogy har iværksat appel til Kúria (øverste domstol, Ungarn), til støtte for hvilken denne myndighed for det første har gjort gældende, at forordning nr. 1169/2011 generelt kræver, at »den specifikke betegnelse« for alle ingredienser, som indgår i sammensætningen af fødevarer, angives i mærkningen af disse, og for det andet, at hvad særligt angår ingredienser såsom vitamin A og D svarer denne specifikke betegnelse til den vitaminkilde, der er blevet tilsat en given fødevare, idet denne vitaminkilde nødvendigvis selv skal være blandt dem, hvis anvendelse er tilladt i henhold til bilag II i forordning nr. 1925/2006.

- 21 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at denne argumentation rejser spørgsmålet om, hvordan begrebet »specifik betegnelse« i artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 1169/2011 skal forstås, når der er tale om ingredienser såsom vitaminer. Da de nationale domstoles holdning på dette punkt ikke er ensartet, finder den det nødvendigt at forelægge Domstolen et spørgsmål herom.
- 22 På denne baggrund har Kúria (øverste domstol, Ungarn) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal bestemmelserne i forordning [nr. 1169/2011], navnlig artikel 18, stk. 2, fortolkes således, at der i tilfælde af tilsætning af vitaminer til fødevarer ved betegnelsen for fødevarernes ingredienser ud over vitaminernes betegnelse også skal nævnes deres betegnelse i henhold til de vitaminkilder, der må tilsættes til fødevarer?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 23 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 1169/2011, navnlig henset til forordningens artikel 18, stk. 2, skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor et vitamin er blevet tilsat en fødevarer, skal ingredienslisten for denne fødevarer, ud over angivelsen af betegnelsen for dette vitamin, indeholde en angivelse af den anvendte vitaminkilde.
- 24 Det skal i denne forbindelse indledningsvis bemærkes, at forordning nr. 1169/2011 sonder mellem begreberne »ingrediens« og »næringsstof«.
- 25 Denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra f), præciserer således, at begrebet »ingrediens« omfatter »ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevareretsætningsstoffer og fødevarerenszymer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form«.
- 26 Samtidig bestemmer forordningens artikel 2, stk. 2, litra s), at begrebet »næringsstof« omfatter »protein, kulhydrat, fedt, kostfibre, natrium, vitaminer og mineraler opført i nr. 1, del A, i bilag XIII« til samme forordning.
- 27 For det andet bestemmer artikel 9, stk. 1, litra b) og l), i forordning nr. 1169/2011, at de ingredienser og næringsstoffer, der findes i fødevarer, der fremstilles eller markedsføres i Den Europæiske Union, skal gøres til genstand for to forskellige obligatoriske angivelser på disse, nemlig en »ingrediensliste« og en »næringsdeklaration«.
- 28 Den første af disse to obligatoriske angivelser skal i henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, omfatte alle de ingredienser, der findes i den pågældende fødevarer.
- 29 Den anden af de nævnte obligatoriske angivelser skal i henhold til samme forordnings artikel 30, stk. 1, omfatte energiværdien og mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt. Desuden kan den i henhold til nævnte artikels stk. 2 suppleres med en angivelse bl.a. af de vitaminer, der forekommer i betydelig mængde i denne fødevarer.

- 30 Det følger heraf, at vitaminer principielt kvalificeres som næringsstoffer i forordning nr. 1169/2011, og at de derfor kan angives i den næringsdeklaration, der er omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra l), og artikel 30, når de forekommer i betydelig mængde i en fødevare, uden at denne angivelse dog er obligatorisk.
- 31 Det skal imidlertid præciseres, således som generaladvokaten har anført i punkt 34-32 i forslaget til afgørelse, at denne kvalificering ikke indebærer, at vitaminer ikke samtidig kan udgøre ingredienser som omhandlet i forordning nr. 1169/2011.
- 32 Begrebet »ingrediens« omfatter derimod, som det fremgår af nærværende doms præmis 25, ethvert produkt, ethvert stof eller enhver bestanddel, som er blevet »anvendt« ved fremstillingen eller tilberedningen af en fødevare, og som stadig findes i det færdige produkt, hvilket kan være tilfældet for et vitamin.
- 33 Det følger heraf, at såfremt et vitamin tilsættes en fødevare, skal det angives på ingredienslisten i artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 18 i forordning nr. 1169/2011. Det skal derimod ikke nødvendigvis angives og kvantificeres i den næringsdeklaration, der er omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra l), og artikel 30.
- 34 Hvad angår spørgsmålet om, under hvilken betegnelse et sådant vitamin skal opføres på den ingrediensliste, der skal angives på den pågældende fødevare, bemærkes, at ingredienser, der findes i en fødevare, i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 1169/2011 skal angives ved deres specifikke betegnelse, i givet fald i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 17.
- 35 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011 bestemmer, at varebetegnelsen for en fødevare er dens betegnelse ifølge forskrifterne, og hvis en sådan betegnelse ikke findes, er varebetegnelsen for fødevaren dens sædvanlige betegnelse, eller, hvis der ikke findes en sædvanlig betegnelse, eller den sædvanlige betegnelse ikke anvendes, en beskrivende betegnelse.
- 36 Hverken henvisningen til »den specifikke betegnelse« i artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 1169/2011 eller henvisningerne til »betegnelsen ifølge forskrifterne«, »sædvanlig betegnelse« og »beskrivende betegnelse« i denne forordnings artikel 17, stk. 1, gør det i sig selv, og i mangel af supplerende tekstmæssige præciseringer, muligt at fastlægge den betegnelse, under hvilken et vitamin, der er tilsat en fødevare, der er fremstillet eller markedsført i EU, skal angives i ingredienslisten vedrørende denne fødevare.
- 37 Under disse omstændigheder skal disse bestemmelser i overensstemmelse med Domstolens faste praksis fortolkes under hensyntagen ikke blot til ordlyden, men også til den sammenhæng, hvori de indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som de udgør en del af (dom af 7.6.2005, VEMW m.fl., C-17/03, EU:C:2005:362, præmis 41, og af 21.1.2021, Tyskland mod Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, præmis 81).
- 38 Hvad for det første angår den sammenhæng, hvori de omhandlede bestemmelser indgår, skal det i denne forbindelse for det første bemærkes, at artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1169/2011, i henholdsvis litra n) og litra o), definerer udtrykkene »betegnelse efter forskrifterne« og »sædvanlig betegnelse«, idet det præciseres, at de for det første henviser til »en varebetegnelse for en fødevare som foreskrevet i de EU-bestemmelser, der gælder for den, eller, i mangel af sådanne EU-bestemmelser, den varebetegnelse, der er foreskrevet i de ved lov eller administrativt

fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges«, og for det andet til »en varebetegnelse, som forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges, accepterer som dens varebetegnelse, uden at der er behov for yderligere forklaring af varebetegnelsen«.

- 39 For det andet henviser denne forordning i artikel 30, stk. 2, litra f), og bilag XIII, del A, nr. 1), til vitaminer, der kan angives og kvantificeres i den næringsdeklaration, der er fastsat i forordningens artikel 9, stk. 1, litra l), såfremt de findes i en fødevarer, der er fremstillet eller markedsført i EU i betydelig mængde. Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 47 i forslaget til afgørelse, opregner dette bilag XIII, del A, punkt 1, de omhandlede vitaminer ved at angive dem med betegnelser såsom »Vitamin A«, »Vitamin D« eller »Vitamin E«, uden dog at fastsætte, at disse betegnelser udgør en betegnelse ifølge forskrifterne i henhold til EU-retten.
- 40 For det tredje henviser hverken disse bestemmelser eller nogen anden bestemmelse i forordning nr. 1169/2011 til disse vitaminer under andre betegnelser.
- 41 For det fjerde bestemmes det i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1925/2006, som tilnærmer de nationale bestemmelser om tilsætning af vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til fødevarer, at »[s]om tilsætning til fødevarer i medfør af denne forordning må kun anvendes de vitaminer og mineraler, der er opført på listen i bilag I, i de former, der er opført på listen i bilag II«. Som det fremgår af det første af disse to bilag, svarer betegnelserne for forskellige vitaminer til dem, der er omhandlet i del A, nr. 1), i bilag XIII til forordning nr. 1169/2011, som nævnt i nærværende doms præmis 39, idet det imidlertid bemærkes, at det kun er de vitaminkilder, der udtrykkeligt er opregnet i det andet af de nævnte bilag, der kan tilsættes fødevarer, der produceres eller markedsføres i EU.
- 42 For det femte har forordning nr. 1925/2006 imidlertid ikke til formål at regulere næringsdeklarationen eller mere generelt forbrugerinformationen om forekomsten af vitaminer i disse fødevarer, idet et sådant spørgsmål derimod, som det klart fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 3, og som generaladvokaten har anført i punkt 45 i forslaget til afgørelse, udelukkende reguleres af forordning nr. 1169/2011. De vitaminkilder, der er opregnet i bilag II til forordning nr. 1925/2006, kan derfor ikke anses for at være betegnelser, der føjes til dem, der er nævnt i nærværende doms præmis 39, og dette så meget desto mindre, som det i dette bilag præciseres, at der udelukkende er tale om forskellige »former« for hver af de pågældende vitaminer.
- 43 Det fremgår således af samtlige ovenstående bestemmelser, at det er under betegnelser som »Vitamin A«, »Vitamin D« eller »Vitamin E«, at vitaminer, der forekommer i betydelig mængde i fødevarer, der fremstilles eller markedsføres i EU, betegnes i forordning nr. 1169/2011 med henblik på deres angivelse i den næringsdeklaration, der er omhandlet i forordningens artikel 9, stk. 1, litra l), artikel 30 og bilag XIII hertil.
- 44 For at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af forordningens forskellige bestemmelser må det fastslås, at sådanne vitaminer ligeledes skal angives under de samme betegnelser med henblik på deres angivelse på ingredienslisten i forordningens artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 18.
- 45 For det andet bemærkes, at forordning nr. 1169/2011, således som det fremgår af dens artikel 1, stk. 1, sammenholdt med dens artikel 3, stk. 1, bl.a. har til formål at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med hensyn til information om fødevarer under hensyntagen til

deres forskellige opfattelse ved at give dem det grundlag, hvorpå de kan træffe beslutning med fuldt kendskab til omstændighederne (jf. i denne retning dom af 13.1.2022, Tesco Stores ČR, C-881/19, EU:C:2022:15, præmis 43 og 44 og den deri nævnte retspraksis).

- 46 Dette formål kommer bl.a. til udtryk i kravet i nævnte forordnings artikel 7, stk. 2, om, at den information om fødevarer, som gives forbrugere vedrørende fødevarer fremstillet eller markedsført i EU, skal være korrekt, klar og letforståelig.
- 47 Dette krav skal vurderes ikke blot under hensyntagen til de mulige forskelle i forbrugernes opfattelse, som anført i nærværende doms præmis 45, men også ved at tage udgangspunkt i en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, således som det fremgår af Domstolens faste praksis (dom af 16.7.1998, Gut Springenheide og Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, præmis 31, og af 10.9.2009, Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, præmis 61).
- 48 Det nævnte formål og det nævnte krav underbygger imidlertid den fortolkning, der er anlagt i nærværende doms præmis 44. Den omstændighed, at vitaminer på sammenhængende vis og udelukkende angives under betegnelser som »Vitamin A« eller »Vitamin D« i den næringsdeklaration og den ingrediensliste, der er fastsat i forordning nr. 1169/2011, kan nemlig sikre korrekt, klar og letforståelig information til en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger.
- 49 Omvendt ville den omstændighed, at kun disse betegnelser anvendes i næringsdeklarationen, idet de relevante vitaminkilder, der er opregnet i bilag II til forordning nr. 1925/2006, såsom »retinylacetat« eller »cholicalciferol«, samtidigt tilføjes med henblik på deres optagelse på ingredienslisten, henset til, at de fleste af disse vitaminer er forholdsvis uigennemskuelige og ikke særlig kendte i offentligheden, risikere at gøre en sådan information mere kompleks, mere teknisk og derfor mindre klar og mindre let forståelig for en gennemsnitsforbruger.
- 50 På baggrund af samtlige foregående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at forordning nr. 1169/2011, navnlig henset til forordningens artikel 18, stk. 2, skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor et vitamin er blevet tilsat en fødevare, skal ingredienslisten for denne fødevare, ud over angivelsen af betegnelsen for dette vitamin, ikke indeholde en angivelse af den anvendte vitaminkilde.

Sagsomkostninger

- 51 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Syvende Afdeling) for ret:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF

og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004, navnlig henset til forordningens artikel 18, stk. 2, skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor et vitamin er blevet tilsat en fødevare, skal ingredienslisten for denne fødevare, ud over angivelsen af betegnelsen for dette vitamin, ikke indeholde en angivelse af den anvendte vitaminkilde.

Underskrifter